

liquisset. Verè tunc ceciderunt ei in prælaris, et hæc ejus hæreditas prælara est sibi. O magnam dilectionis indicium! Suo loco apud Matrem substituit eum, et pro se in filium Virginis reliquit eum. Huic gratiæ quid amplius addi potest? Tu *g.* Os sunna. p. 129.

LECTIO 3.

Mater ergò illius est, non lege, non natura, sed gratiâ: unde et meritò: Ex illâ horâ accepit eam Discipulus in sua. Impressit in hoc verbo Dominus statim Cordi Virgineo amorem quemdam maternum in Joannem fortorem et ardentiorum, quàm solet matribus natura tribuere. Viseribus etiâ Apostolè reverentiam filialem in Virginem inseruit, qualem nullus filius naturâ habet in matrem. Tu *g.* Lælamini. p. 129.

CANON.

Ex S. Leone Papâ Primo. An. 450. Ep. 66. ad Eudox. August.—Concil. T. 6. p. 144.

211. Fides catholica sicut damnat Nestorium, qui uno Domino nostro JESU-Christo duas auras est prædicare personas, itâ damnat etiâ Euthychem cum Dioscuro, quòd ab unigenito Deo Verbo negat in utero Virginis Matris veritatem carnis humanæ susceptam. Tu

SABB. POST CINERES.

De eo.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO 1. c. 1. v. 24.

In illo tempore: Exurgens JOSEPH à somno, fecit sicut præcepit ei Angelus Domini, et accepit conjugem suam. Et reliqua.

Homilia S. Athanasii Arch. Alexandrini.

In Descriptione B. V. M. Neque revera MARIAM JOSEPH

cognovit, donec pareret Filium suum primogenitum. Quandiu Beata Virgo uterum gerebat, JOSEPH eam non novit; nesciebat quid in eâ nasceretur, ignorabat quid rerum pararetur: simul atque peperit, cognovit eam. Tu *g.* Quadam. p. 129.

LECTIO 2.

Tunc novit JOSEPH Beatam Virginem, quæque ejus virtus et potestas, et quid Deus ei facere dignatus esset. Tunc cognovit eam ubera præbere, nec venarum meatus imminuta virginitalis damno fuisse apertos. Tu *g.* Martha. p. 129.

LECTIO 3.

Tunc cognovit eam peperisse, et partûs secreta non novisse: tunc cognovit polissimam hanc petram spirituali petræ mamillam præbere: tunc cognovit JOSEPH de ipsâ scripsisse Isaiam: Ecce Virgo concipiet. Tu *g.* Intra cubicul. p. 129.

CANON.

Ex S. Leone Papâ Primo. Epist. 83. ad Palæstin. Episcop. *ibid.* p. 172.

212. Anathematecur Nestorius, qui Beatam Virginem MARIAM hominis tantumodò credidit Genitricem, y. ut aliam personam carnis, aliam faceret deitatis. Tu.

RESPONSORIA

dicenda in Dominicis et in feriis à Dom 1. in Quadrages. usque ad Dom. Passions.

In I. Noct. et in feriis II. et V.

1. *g.* In omnibus exhibeamus nos sicut MARLE filios: * In modestiâ, et charitatè, in multâ patientiâ, in jejuniis multis. *y.* Fletemus iram vindicem, et per Virginem imploremus clementiam.—In modestiâ.

2. *g.* Accedamus cum fiducia ad thronum gratiæ: * Ut misericordiam consequamur in auxilio opportuno. *y.* Quæramus gratiam, et per MARIAM quæramus.—Ut misericordiam.

3. *g.* Commendemus nosmetipsos in multâ patientiâ, * Ut non vituperetur per nos Genitricis Dei nomen sanctissimum. *y.* Imitatores mei estote, sicut et ego Christi.—Ut. Gloria.—Ut. In II. Noct. et in Fer. III. et VI.

4. *g.* Quæramus gratiam, et per MARIAM quæramus, * Quia qui querit inventi, et pulsanti aperitur. *y.* Hæc est voluntas ejus, qui voluit omnia nos habere per MARIAM. Quia.

5. *g.* O felix MARIA! tu mater rei, tu mater judicis: * Cum sis Mater utriusque, discordias inter tuos filios nequis suslinere. *y.* Si merita invocantis non merentur, ut exaudiatur, merita tamen Matris intercedant, ut exaudiatur.—Cum.

6. *g.* Beatis illius pedibus prevalvamus: * Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis. *y.* Hujus Matris bonitas erga homines tanta est, ut nullis verbis explicari possit.—Teneamus.—Gloria.—Teneamts.

In III. Noct. et in Fer. IV. et Sabb.

7. *g.* Consolamini, pusillanimes, respirate miserabiles: * Virgo MARIA est humani generis advocata. *y.* Quid ad MARIAM accedere trepidat humana fragilitas?—Virgo.

8. *g.* Tanta est MARLE benignitas, quòd nulli formidandum est ad eam accedere: * Tanta ejus misericordia, ut nemo ab eâ repellatur. *y.* Grande privilegium MARLE, quod apud Deum sit potentissima.—Tanta.

9. *g.* Data est tibi omnis potes-

tas in celo et in terrâ: * Et nihil tibi impossibile, cui possibile est etiâ desparatos in spem salutis relevare. *y.* Moveat le natura, potentia moveat, quia quantò potentior, tantò misericordior esse debet.—Et nihil.—Gloria.—Et nihil.

DOM. I. IN QUADRAGESIMA.

Semid. 1. Classis.

Omnia ut in Psalter. per annum.

AD MATUTIN.

Incitatorium. Non sit vobis vanum surgere ante lucem: * Qui manè vigilant ad me, invenient me.

HYMNUS 45.

Ex Mureto. *Dei* quam scelerum non tolerabilis Nos urget miseris sarcina, quæ Dei Nostris principio mentibus indistinctis Obscuravit imaginem.

Si nos pro meritis accipiat Deus, Cause nil fuerit, quo minùs agmine In tristes tenebris perpetuis domos Uno precipites agat.

Sed semper facilis flecti in eos fuit, Quos culpa ex animo penituit suæ, Quis orat miserans Virgo pissima, Quæ quidquid petit, obtinet.

Hæc cum perfugium sit data sinitibus,

Ipsa ultro miseris subvenit omnibus: Nunquam hoc qui statuit præsidium sibi

Spe lusum deluit suâ. Simplex ætherei Numinis unitas, Quæ distincta eadem est, veraque Trinitas,

Æternis vigeat semper honoribus Et terrâ simul et polo. Amen.

IN I. NOCT.

De libro secundo Paralipomenon.

LECTIO 1. c. 6. v. 14.

Aut Salomon: Domine Deus Israel, non est similis tui Deus in celo, et in terrâ: qui custodis pactum et misericordiam cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde

BIBLIOTECA CENTRAL
UNIVERSITATIS
PAULINE

suo: qui præsististi servo tuo David patri meo, quæcumque locutus fueris ei, et quæ ore promisseras, opere complisti, sicut et illassem tempus probat. Tu. ꝑ. In omnibus. p. 148.

LECTIO 2.

Nunc ergo Domine Deus Israel, imple servo tuo Patri meo David, quæcumque locutus es, dicens: non deficiet ex te vir coram me, qui sedeat super thronum Israel: ila tamen si custodierint filii tui vias suas, et ambulaverint in lege meâ, sicut et tu ambulasti coram me. Et nunc Domine Deus Israel, firmetur sermo tuus, quem locutus es servo tuo David. Tu. ꝑ. Accedamus. p. 149.

LECTIO 3.

Ergo ne credibile est, ut habilet Deus cum hominibus super terram? Si cælum, et cæli cælorum non te capiunt, quantò magis domus ista, quam ædificavi? Sed ad hoc tantum facta est, ut respicias orationem servi tui, et obsecrationem ejus, Domine Deus meus, et audias preces, quas fundit famulus tuus ad te. Tu. ꝑ. Commendemus. p. 149.

IN II. NOCT.

Ex verbis S. Bonaventuræ Ep.

In Specul. B. V.

LECT. 3.

LECT. 4.

Consideremus, carissimi, gratia MARLE immensitatem: propter hanc dicta est gratia plena. Immensa certè fuit gratia, quæ ipsa fuit plena. Immenstum enim vas non potest esse plenum, nisi immenstum sit istud, quo est plenum. MARIA autem vas immensissimum fuit, ex quo illum, qui cælo major est, continere potuit. Quis est cælo major? certè ille, de quo Salomon ait: si cælum, et cæli cælorum

le capere non possunt, quantò magis domus hæc, quam ædificavi? Non utique domus per Salomon ædificata, sed domus per illam significata capere potuit. Tu. ꝑ. Queramus. p. 149.

LECTIO 5.

Tu ergo immensissima MARIA, capaciore cælo, quia quem cæli capere non possunt, tuo gremio contulisti. Tu capaciore mundo, quia quem totus non capit orbis, in tua se clausit viscera factus homo. Si ergo MARIA tam capacissima fuit ventre, quantò magis mente? Et si capacitas tam immensa fuit gratia plena, oportuit utique, quod gratia illa quæ tantam implevisse potuit capacitatem esset immensa. Tu. ꝑ. O felix. p. 149.

LECTIO 6.

Quis immensitatem MARLE potest mensurare? Ecce quod dicitur in Ecclesiastico: altitudinem cæli, latitudinem terræ et profundum abyssi quis dimensus est? Cælum est MARIA: terra est MARIA: abyssus est MARIA. Quis hujus cæli altitudinem, quis hujus terræ latitudinem, quis hujus abyssi profunditatem, quis, inquam, MARLE immensitatem dimensus est; nisi ille solus, qui ipsam non solum in gratia, et in gloria, sed etiã in misericordia tam altissimam, tam latissimam, tam profundam operatus est? Tu. ꝑ. Beatis p. 149.

IN III. NOCT.

Lectio S. Evang. secundum Lucam.

Lectio 7. c. 6. v. 13.

In illo tempore: cum dies factus esset, vocavit discipulos suos, et elegit duodecim ex ipsis quos et apostolos nominavit. Et reliqua.

Homilia S. Hildephonsi Arch. To-

letani. Serm. 3. de Assumptione.

Deinde JESUS ipso divinitatis suæ lumine præeunte, ex diversis hujus vite conversationibus, et officiis, ut Evangelia loquuntur, et discipulos vocavit et ex illis duodecim elegit, quos apostolos nominavit, per quos humano generis salutis iter ostendit. Quorum semper conventui, nobili contubernio semper adhærebat sanctissima Virgo, cum illis semper habitabat, seque dominicis conspiciatibus frequenter præsentari gaudebat. Tu. ꝑ. Consolamini. p. 149.

LECTIO 8.

Eam verò optimam partem quam soror Marle MARIA in specie et figurâ gerebat, Dei Genitrix jure vera firmissimè retinebat, et cum apostolis de humanis Christi acibus, ut verius ac specialius cognoscebat, verius ac specialiter conferebat, ut ab eâ discerent, qualiter arcanum tanti mysterii et ipsi crederent, et lucidius aliis enarrarent, et cum oportum fuerit, sine omni ambiguitate scriptis mundo transmitterent. Tu. ꝑ. Tanta est. p. 149.

LECTIO 9.

Ipsa verò ut sanctus Evangelista Joannes refert, Domini miraculis nonnunquam interfuit: in iis, et in cæteris divinitatis operibus, et virtutibus, ultrâ quàm dici potest, gloriabatur. Et si Maria quædam peccatrix, cui donando peccata erat propitius, intentè verba Dei audiebat ex ore ejus: quantò magis hæc, quæ erat mente et corpore sancta, audiebat ardentius, cujus ipse et Dominus erat Filius? Tu. ꝑ. Data. p. 149.

AD LAUDES.

HYMNUS 46.

Saila.

Audi, Benigna Numinis

Mater, preces quas supplices

Tuæ ad thronum clementiæ

Culpis onusti fundimus.

Plectare noxas flentium

Nostri abundè lacrymis

In hoc sacro jejunio

Lapsis quadragenario.

Rectrix perita cordium,

Per penitentiam reduce

Nos divios ad gratiam

Quam per te anhelî quærimus.

Doxolog. de tempore.

Ad Bened. ant. Inter apostolos versabatur Virgo, tanquam Mater et magistra.

Oremus.

Oratio.

Da nobis, quæsumus, omnipotens Deus, salutem mentis et corporis, ut qui Genitricem Filii tui quodlibet veneramus, tuæ semper virtutis mereamur protectione defendi. Per eundem.

CANON.

Ex Concilio Constantinopolitano. An. 450. sub Leon. 1.—Conc. T. 6. pag. 313.

213. Nestorio etiã, qui vesanus, ut legitur, dudum dogma dispersit, dicendo Dominum JESUM-Christum ex MARIA-Virgine hominem tantum, non etiã Deum natum: sed et sectoratorius ejus in hujusmodi perversitate durantibus anathematizamus. Tu.

Ad Magnificat. ant. Altior cælo, terrâ latior, abyso profundior est hæc Domina nostra.

CANONES

Post Dom. 1. Quadrag.

FERIA II.

Ex S. Leone Papâ Primo.

Ep. ad Pulch. aug.—Conc. T. 8. pag. 34.

214. Quantum Nestorius à veritate excidit, dum Christum de Matre Virgine solum hominem asse-

BIBLIOTECA CENTRAL
U. A. N. L.

rit natum; tantum etiã Euliyehes à catholico tramite deviat, qui de eadem Virgine non nostram credit editam esse substantiam, volens utique eam solius deitatis intelligi... Tu.

FERIA III.

Ex Concilio Ephesino.
Part. 3. anath. 1.—*Concil. T. 6. pag. 3.*

215. Si quis non conficitur Emanuele verè Deum esse, et ob id Sanctam Virginem Deiparam, genuit enim illa incarnatum Dei Patris Verbum secundum carnem, anathema sit. Tu.

FER. IV. QUAT. TEMPOR.

Omnia ut in feriali officio.
Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO 1. c. 12. v. 46.

In illo tempore: Loquente JESU ad turbas: ecce Mater ejus, et fratres stabant foris, quærentes loqui ei. Et reliqua.

Homilia V. Dionysii Cartusiani.

In cap. 12. super Matth.

Adhuc eo loquente ad turbas, videlicet, præinducto sermone nondum finito, ecce Mater ejus virginea, gloriosa, et superdignissima, altissimorum angelorum puritatem transcendens, et fratres, id est, cognati, et consobrini Christi, non filii JOSEPH de alia conjugæ, est autem consuetudo scripturæ, idiomatiscque hebræi, ut consanguinei, et consobrini fratres vocentur. Undè Abraham dixit ad Lot: fratres sumus. Tu. *¶* Consolamini. p. 149.

LECTIO 2.

Stabant foris, non valentes intrare præ turbâ, cujus tantus fuit concursus, quod non poterant manducare, ut Marcus habet: Quærentes loqui ei. Secundum Chryso-

tomum: Diabolus videns, quod JESUS ostendebat se Filium Dei, in produxit parentes ejus carnales, ut pro illorum præsentiam divinitatem Christi obscuraret. Tu. *¶* Panta est. p. 149.

LECTIO 3.

Sed non videtur bene sonare, ut Virgo sanctissima dicatur intrasse, aut aliquid peragisse suggestione diaboli. Dicit autem ei quidam secundum Hieronymum. Iste fuit insidiator, et dixit Christo de præsentia Matris suæ, ac fratrum volens experiri, an propter eos omitteret opus Dei, seu prædicationem: quod si faceret, argueret eum de carnali affectu. Tu. *¶* Data. p. 149.

Ad Benedicet. *ant.* Ecce Mater tua * stat foris, quærentes loqui tibi pro nobis. *Preces.*

CANON.

Ex Vigilio Papæ.

An. 350. *Resp. Vigil. ad Capitul. 1. Theodor. Concil. T. 9. p. 337.*

216. Quicumque non eundem Verbum ac Filium Dei per secundam natiuitatem ex Sanctâ MARIA incarnatum et natum credit, anathema sit. Tu.

FERIA V.

CANON.

Ex Vigilio Papæ.

Resp. ad capitul. 5. Theodor. —ibid. pag. 362.

217. Quicumque non eundem Deum Verbum, qui ante sæcula ex Patre natus est, in ultimis temporibus ex Beatâ Virgine MARIA incarnatum et natum esse fatebitur, ut unus idemque sit Christus in utrâque naturâ, anathema sit. Tu.

FERIA VI. QUAT. TEMP.

Omnia ut in feriali Officio.
Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO 1. c. 19. v. 25.

In illo tempore: Stabant juxta crucem JESU Mater ejus, et soror matris ejus, Maria Cleophae, et Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Serm. de Passion. Dom. c. 10.
Verè juxta crucem stabat, quia crucem Filii præ cæteris Mater cum dolore gerebat. Stabant et alia, sed proxima hæc. Cum ergo videris JESUS Matrem et discipulum stantem, quem diligebat, dicit Matri suæ: Mulier, ecce Filius tuus. Ac si diceret: Tu me Filio corporaliter privaris, undè tibi amicum præ cunctis dilectum in filium do, cujus præsentia interim dum absum, consoleris. Tu. *¶* Quæramus. p. 149.

LECTIO 2.

Ad discipulum autem: ecce Mater tua. Quasi diceret: tu verè me Patre spoliaris, undè hanc Matrem mihi carissimam in matrem do. Quàm magnificus factus es in nuptiis tuis Rex, et Sponse, bone JESU! Quàm largè omnia, quæ habuisti, tradidisti. Tu. *¶* O felix. p. 149.

LECTIO 3.

Ecce ipsis crucifixoribus tuis orationis affectum, latroni paradisum, Matri Filium, Filio Matrem, mortuis vitam, manibus Patris animam tuam, toti mundo signa potentie tuæ contulisti. Pro redimendo servo non ex parte, sed totum sanguinem ex multis et largis foraminibus effudisti, proditori tuo reatus sui poenam, terre corpus non corrumpeundum, sed ad tempus tradidisti. Tu. *¶* Beatis. p. 149.

Ad Bened. *ant.* Dixit JESUS: Mater! Mulier ecce filius tuus: deinde Discipulo: ecce Mater tua. *Preces.*

CANON.

Ex Vigilio Papæ.

Resp. ad capit. 44. —Ibid. p. 384.

218. Quicumque non Deum Verbum, qui ante omnia sæcula ex Patre infallibiliter natus est, eundem ex Sanctâ Virgine MARIA per secundam Natiuitatem suam incarnatum et natum, unum in utrâque naturâ inconfusâ inseparabilique substantiâ cognoscit, anathema sit. Tu.

SABBAT. QUAT. TEMP.

Omnia ut in feriali officio.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO 1. c. 7. v. 37.

In illo tempore: In novissimo die festivitatis clamabat JESUS dicens: si quis sitit, veniat ad me, et bibat. Et reliqua.

Homilia S. Bonaventuræ Ep.

Specul. B. V. c. 3.

MARIA dicitur mare propter affluentiam et copiam gratiarum: undè scriptum est in Ecclesiaste: omnia flumina intrant in mare. Flumina, seu charismata Spiritûs Sancti: undè Joannes dicit: qui credit in me, sicut dicit scriptura, flumina de ventre ejus fluent aque vivæ. Hoc autem dicit de Spiritu, quem accepturi erant credentes in eum. Tu. *¶* Consolamini. p. 149.

LECTIO 2.

Omnia ergo flumina intrant in mare, dum omnia charismata sacretorum intrant in MARIAM. Flumen enim gratiæ angelorum intrat in MARIAM, et flumen gratiæ Patriarcharum, et Prophetarum intrat in MARIAM, et flumen gratiæ Apostolorum intrat in MARIAM, et flumen gratiæ Martyrum intrat in MARIAM, et flumen gratiæ Confessorum intrat in MARIAM, et

flumen gratiæ Virginum intrat in MARIAM. Tu. ꝯ. Tanta est. p. 149.

LECTIO 3.

Omnia flumina intrant in mare, id est, omnes gratiæ intrant in MARIAM. Unde ipsa optimè dicere potest illud Ecclesiasticum: In me omnis gratia via, et veritas. Quid mirum, si omnis gratia in MARIAM confluit, per quam tanta gratia ad omnes defluit; ait enim beatus Augustinus: Gratia es plena, MARIAM, quam invenisti, et hanc per totum mundum effundere meruisti. Tu. ꝯ. Data est. p. 149.

Ad. Bened. ant. Qui sicut veniat ad MARIAM, et bibit. Preces.

CANON.

Ex Vigilio Papæ.

Constitut. Vigil.—*ibid.* p. 599.
219. Si quis, servatâ inconvertibilitate naturæ divinæ, non confitetur Verbum carnem factum, et ex ipsâ conceptione de utero Virginis humanæ naturæ sibi secundum subsistentiam unisse principia, sed tanquam cum existente jam homine fuerit Deus Verbum, ut per hoc non sancta Virgo verè Dei Genitrix esse credatur, sed verbo lenus appelletur, anathema sit. Tu.

DOM. II. QUADRAG.

Semid. 2. Class.

Invitator. et *Hym.* ut in Dom. 1. *Quadr.* p. 149.

IN I. NOCT.

De libro secundo Paralipomenon.
LECTIO 1. c. 7. v. 11.
Complevit Salomon domum Domini, et in domo sua, et in domo regis, et omnia quæ disposuerat in corde suo, ut faceret in domo Domini, et in domo sua, et prosperatus est. Apparuit autem ei Dominus nocte, et ait: audivi orationem tuam, et elegi locum istum mihi in domum sacrificii. Tu. ꝯ. In omnibus. p. 148.

LECTIO 2. v. 13.

Oculi quoque mei erunt aperti, et aures meæ erectæ ad orationem ejus, qui in loco isto oraverit. Elegi enim et sanctificavi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, et permanent oculi mei, et cor meum ibi cunctis diebus. Tu. ꝯ. Accedamus. p. 149.

LECTIO 3.

Tu quoque, si ambulaveris coram me, sicut ambulavit David pater tuus et feceris juxta omnia, quæ præcepi tibi, et justitias meas, judicæque servaveris; suscitabo thronum regni tui, sicut pollicitus sum David Patri tuo dicens: non auferetur de stirpe tuâ vir, qui sit Princeps in Israël. Tu. ꝯ. Commendamus. p. 149.

IN II. NOCT.

Ex verbis B. Alberti Magni, Ep. *De Laudib. B. V. M. libr. 10. c. 21.*

LECTIO 4.

Elegi prædestinando, sanctificavi ab originali purgando, fomitem extinguendo, vel usquequoque reprimendo, locum istum, id est, MARIAM, ut sit nomen meum ibi. Item de hoc loco in Jeremiâ: Solum gloriæ altitudinis à principio, locus sanctificationis nostræ, expectatio Israël. Tu. ꝯ. Quæramus. p. 149.

LECTIO 4.

Beata Virgo enim est locus sanctificationis nostræ, quia ipsa est Templum Dei, in quo divina mysteria celebrantur, per quæ sanctificantur, qui de peccatoribus fiunt justissimi. In ipsâ celebratum fuit illud sacramentum, ex quo nostra sanctificatio processit, de quo sacramento dicitur: manifestè magnum est pietatis sacramentum. Tu. ꝯ. O felix. p. 149.

LECTIO 5.

Et appellatur hic sacramentum pie-

tatis Incarnatio Salvatoris, quod scilicet sacramentum pietatis celebratum est in templo uteri virginialis: idèò rectè uterus MARIE locus dicitur sanctificationis totius humani generis, et ipsa est expectatio Israël, id est, gloria beatorum. Tu. ꝯ. Beatis. p. 149.

IN III. NOCT.

Lectio Sancti Evangelii secundum Mathæum.

LECTIO 7. c. 23. v. 13.

In illo tempore: dixit JESUS Scribis et Phariseis: vae vobis, Scribæ et Pharisei hypoeritæ. Et reliqua. Homilia S. Bonaaventuræ Ep. *Speuld. B. V. Lectio 2.*

O quam longè ab isto vae fuit innocentissimum cor MARIE, teste Bernardo, qui ait: proprium delictum MARIA non habuit, et ab innocentissimo corde ejus etiã penitentia longè fuit. Undè ergo cor MARIE penitere debuit, cum nunquam dignum aliquid penitentia admisit? Tu. ꝯ. Consolamini. p. 149.

LECTIO 8.

Itaque mundissimum Cor ejus non fuit sentina diaboli, non fuit sepulchrum vili, immò fuit hortus et paradisi Spiritus Sancti, juxta illud canticorum: Hortus conclusus soror mea Sponsa. Hortus, ut ait Hieronymus, hortus deliciarum, in quo consita sunt universa florum genera, et odoramenta virtutum. Quia ergò MARIA tam longè fuit ab isto vae, idèò meritò dictum est ei ave. Tu. ꝯ. Tanta. p. 149.

LECTIO 9.

Item vae peccatoribus pro culpâ oris, sicut dicitur in Isaia: vae qui dicitis malum bonum, et bonum malum. O quam longè ab isto vae fuit os MARIE! Undè beatus Ambrosius dicit: nihil torvum in oculis MARIE, nihil in verbis procrax,

nihil in actu inverecundum. Tu. ꝯ. Data. p. 149.

Ad Benedict. ant. In ore * et corde Virginis non fuit fel et venenum diaboli, sed mel et lac Spiritus Sancti.

Oremus.

Oratio.

Omnipotens sempiternè Deus, qui pro nobis de castissimâ Virgine nasci dignatus es: fac nos tibi casto corpore, et humili mente placere. Qui vivis et regn.

CANON.

Ex Concilio Constantinopolitano Secundo.
An. 553. Collat. 8. Can. 2.—T. 12. pag. 232.

220. Si quis non confitetur Dei Verbi duas esse natiuitates, unam quidem ante sæcula ex Patre sine tempore incorporatè, alteram verò in ultimis diebus ejusdem ipsius qui de cœcis descendit, et incarnatus de Sanctâ gloriosa, Dei Genitrice et semper Virgine MARIA, natus est ex ipsâ, talis anathema sit. Tu. Ad Magnific. ant. Solum gloriæ, * locus sanctificationis nostræ, expectatio Israël.

CANONES

Infra Hebdom. 2. Quadrag. FERIA II.

Ex Concilio Constantinopolitano Secundo.

Ibidem can. 6.—pag. 233.

221. Si quis abusivè et non verè Dei Genitricem dicit sanctam gloriosam semper Virginem MARIAM, vel secundum relationem, quasi homine puro nato, sed non Deo Verbo incarnato, et nato ex ipsâ, referendâ autem hominis natiuitate ad Deum Verbum, eo quod cum homine erat nascente... Talis anathema sit. Tu.

FERIA III.

Ex Concilio Constantinopolitano Secundo.

In eod. canone.

272. «Si quis Sanctam gloriosam semper Virginem MARIAM hominis Genitricem vocat, aut Christo loco, id est, Christi Genitricem, tanquam si Christus Deus non esset... talis anathema sit. Tu.

FER. IV. POST DOM. II. QUADR.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO 1. c. 6. v. 1.

In illo tempore: Abiit JESUS trans mare Galilee, quod est Thiberias: et sequebatur eum multitudo magna. Et reliqua.

Homilia S. Thome Arch. Valent. In Dom. 4. Quadr. Conc.

Cum sublevasset oculos JESUS, et vidisset, quia multitudo maxima venit ad eum, dixit ad Philippum: undè emegus panes, ut manducet hi? Et isti fideles pascantur? Tu. §. Consolamini. p. 149.

LECTIO 2.

Undè Domine, nisi ex isto cellario gratiarum referatissimo omnium dorum spiritualium opulentissimo, Virgine Matre tuà MARIA? Ibi sunt victualia omni genti, omni nationi. Tu. §. Tanta. p. 149.

LECTIO 3.

Indè Angelus gloriam; justus indè gratiam; peccator veniam; tristis lætiam sumit. Facta est enim sicut navis institoris de longe portans panem suum. Enamur ergo hic panes gratie. Prelium sit saluatio Angelica. Tu. §. Data. p. 149.

CANON.

Ex Concilio Constantinopolitano Secundo.

In eodem Canone.

223 «Si quis Sanctam gloriosam semperque Virginem MARIAM non propriè et verè Dei Genitricem

ipsam confitetur; eo quod ipse, qui ante sæcula ex Patre natus est Deus Verbum, in ultimis diebus ex ipsa incarnatus et natus est... talis anathema sit. Tu.

FERIA V.

CANON.

Ex Concilio Constantinopolitano Secundo.

Can. 14.—pag. 237.

224. Si quis defendit Epistolam, quam dicitur Ibas ad Marim Persam hæreticum scripsisse, quæ abnegat quidem Deum Verbum de Sancta Dei Genitrice semper Virgine MARIA incarnatum, hominem ex ipsa natum esse, quem templum vocat, ut alius sit Deus Verbum, et alius homo... talis anathema sit. Tu.

FER. VI. POST DOM. II. QUADR.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO 1. c. 19. v. 25.

In illo tempore: Stabant juxta crucem JESU Mater ejus, et soror Matris ejus Maria Cleophe et Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilie S. Hieronymi Presbiteri. Ep. ad Paul. et Eustoc. c. 3.

Beatam Virginem etsi omnes venerati sunt discipuli, eique famulabantur affectu dilectionis, Joannes tamen amplius ac specialius usque in finem vite, qui sibi commissam accepit in suam, quasi matrem filius, cui benignus Magister de cruce; Mulier, inquit, ecce filius tuus. Tu. §. Quæramus. p. 149.

LECTIO 2.

Ad Discipulum autem: ecce Mater tua: ut Virgo cohereret et deserviret curâ adoptionis. Non enim pudicissima Virginitas alicui Discipulorum rectius quam virgini commendatur, ut esset ad invicem

LECTIO 2.

grata societas, et floridus aspectus: necnon et venustus conversandi vernans, alternatim pudicitiarum splendore decoratur. Tu. §. O felix. p. 149.

LECTIO 7.

Una siquidem virtus virginitatis in ambobus, sed altera proportio in MARIA: altera quidem, quia fecundior, sed ipsa. Ipsa verò sed altera: quia etsi ipsa eademque incorruptio, tamen fecunditas integritatis longè gloriosior, quam virginitas. Idcirco et fecunditas in illa tota deifica est, et virginitas. Tu. §. Beatis. p. 149.

CANON.

Ex Justiniano Imperatore.

Tract. ad Menam adv. Origin. à Vigilo approbat. Concilior. T. 12. pag. 345. anath. 2.

225. Si quis dicit, aut sentit Domini animam prius exiisse, atque unitam fuisse Deo Verbo ante incarnationem et generationem ex Virgine, anathema sit. Tu.

SABB. POST DOM. II. QUADR.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO 1. c. 11. v. 29.

In illo tempore: Dixit JESUS Discipulis suis: Tollite jugum meum super vos, et discite à me, quia mitis sum et humilis corde. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbiteri. Ep. ad Paul. et Eust. c. 17. Inter ej. opera.

Non ergo Beata Dei Genitrix à Filio suo Domino nostro didicit celos fabricare, non Angelos creare, non miracula deitatis insignia operari; sed tantum humiliori, ceteraque virtutum documenta intra humilitatis custodiam aggregare. Tu. §. Consolamini. p. 149.

Haebis igitur in eâ magisteria probitatis expressa quid primum eligere, quid respicere, quid sequi debeatis. Prima ejus virtus est fundamentum omnium virtutum et custos, ipsa humilitas, de quâ gloriatur: Quia respexit, inquit, humilitatem ancilla sue, ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Tu. §. Tanta. p. 149.

LECTIO 3.

In eâ solùm humilitatem respicere Dominum proficitur. Collocavit enim in tuto stationis portu sublimia meritorum suorum excreta, et idem divinitus illustratur. Undè Iominus ait: Ad quem respiciam nisi ad humilem et quietum, ac tremement sermones meos? Fecit enim quod promiserat, et respexit humilitatem ancilla sue; undè et beata jam ab omni sæculo prædicatur. Tu. §. Data. p. 149.

CANON.

Ex Justiniano Imperatore.

Indem anath. 3.

226. Si quis dicit, aut sentit primum conformatum esse corpus Domini nostri JESU—Christi in utero Beate Virginis, ac postea unitum ei esse Deum Verbum et animam, utpote quæ ante frisset, anathema sit. Tu.

DOM. III. IN QUADR.

Semid. 2. Classis.

Invictor. et hymnus ut in Dom. 1. pag. 149.

IN I. NOCT.

De libro Esdrae.

LECTIO 1. Libr. 2. c. 4. v. 15.

Factum est, cum audissent inimici nostri nuntiatum esse nobis, dissipavit Deus consilium eorum. Et reversi sumus omnes ad muros

unusquisque ad opus suum. Et factum est à die illà media pars juvenum eorum faciebat opus, et media parata erat ad bellum, et lanceæ, et scuta, et arcus, et loriceæ, et principes post eos in omni domo Juda. Tu. ß. In omnib. p. 149.

LECTIO 2.

Edificantium in muro, et portantium onera, et imponentium: unà manu suà faciebat opus, et alterà tenebat gladium. Edificantium enim unusquisque gladio erat accinctus renes. Et edificabant, et clangebant buccinà juxta me. Tu. ß. Accedamus. p. 149.

LECTIO 3.

Et dixi ad optimates, et magistratus, et ad reliquam partem vulgi: opus grande est, et latum, et nos separati sumus in muro proetral alter ab altero: in loco quocumque audieritis clangorem tubæ, illuc concurrite ad nos: Deus noster pugnet pro nobis. Et nos ipsi faciamus opus, et media pars nostrum teneat lanceas ab ascensu auroræ, donec egrediantur astra. Tu. ß. Commendemus. p. 149.

In II. NOCT.

Ex verbis S. Bonaventuræ Ep. in Speculo B. V. Lect. 7.

LECTIO 4.

Attendite, carissimi, quòd aurora nostra MARIA nobis est, quòd nos ipsos illuminatrix ad benè operandum. Operari ab ascensu auroræ incipiunt operari, undè in Nehemià dicitur: nos ipsi faciemus opus, et media pars nostrum teneat lanceas ab ascensu auroræ, donec egrediantur astra. Duo nobis necessaria sunt, videlicet, ut bonis operibus insistamus, et ideò benè ajunt edificantes: nos ipsi faciemus opus. Quòd opus? nisi de quo Apostolus ait: dum tempus habemus,

operemur bonum, maxime autem ad domesticos fidei. Benè autem dicunt: nos ipsi faciemus, nos ipsi, non nostri vicarii. Tu. ß. Quadragesimæ. p. 149.

LECTIO 5.

Sed certè MARIA non nutricem aliam, non vicariam, sed semper semelipsam exhibuit Dei ministram. Sicut beatus Augustinus testatur, dicens: MARIA absque dubio operis ministratrix extitit, quæ hunc utero gessit, partuque profusum aluit, et fovit, in præsepio reclinavit, et à facie Herodis abscondit fugiens in Ægyptum, et omnem infantiam ejus pro matris affectu est prosecuta, ita ut usque ad mortem crucis, ab ejus indubitanter non recesserit consecratur, non solum gressibus pedum, tanquam pro amore Filii, verum imitationem morum tanquam pro reverentià Domini. Tu. ß. O felix. p. 149.

LECTIO 6.

Necessarium etiàm nobis est, ut non solum bonis operibus insistamus, sed etiàm ut vitii resistamus. Undè benè additur de lanceis tenendis. Tenere enim debemus lanceam zeli contra impetum vitii, contra impugnationem diaboli, carnis et mundi. O qualis bellatrix fuit MARIA cum sanctà zeli sui lanceà! Undè Bernardus: Tu bellatrix egregia, primò eum, qui primus Evam supplantavit, expugnare viriliter aggressa es. Ut ergò bonis operibus fideliter insistamus, et malis viriliter resistamus, necessarium nobis est, ut MARLE exemplum inspiciamus, MARLE suffragia imploremus. Tunc quasi ab ascensu auroræ operamur, quando irradiante exemplo et vita MARLE, quando irradiante patrocinio et misericordià MARLE ad benè operan-

dum incitatur. Tu. ß. Beatis. p. 149.

IN IV. NOCT.

Lectio S. Evangelii secundum Mattheum.

LECTIO 7. c. 13 v. 54.

In illo tempore: veniens JESUS in patriam suam, docebat Judæos in synagogis eorum. Et reliqua.

Homilia S. Petri Chrysologi Ep.

SERM. 48.

Tu, Judæe, Christum fabri filium notas, cui pro tanti beneficii repensare vicem deberes, in Filium: hinc est, quod non accipis futura, quia de presentibus existis ingratus. Nonne Mater ejus dicitur MARIA? Iterum, Judæe, Matris nomen clamas, occultas Patris: Patris dicis, nomen non dicis: fabrum dicis, opus non dicis. Judæe, decipiunt te ista, non decipiunt credituros. Tu. ß. Consolamini. p. 149.

LECTIO 8.

Et fratres ejus, et sorores nonne omnes apud nos sunt? Callidè fratres ingeris, osentas sorores, ut numero partu sanctæ Matris virginitas lateat, obscuretur integritas, et sentiatur de Filio totum quod humanum est, non divinum. Judæe, quid dicis fratres et sorores Christi? Cleophae sororis MARLE filii sunt, non MARLE: et fratrum et sororum filios fratres nuncupat, et divina lex, et humana cognatio. Ergò Christi fratres fecit, non Matris virginitas, qua permansit virgo post partum, sed matertera: ejus fecit propinquitatis assertio. Tu. ß. Tanta. p. 149.

LECTIO 9.

Beata MARIA si alios filios habuisset à Christo, mater in ipso crucis tempore, in articulo ipso mortis, non discipulo commendaretur, non traderetur extraneo. Invidia de cu-

lo adjecti angelum, de paradiso exclusit hominem: ipsa primum contaminavit terram germano sanguine: ipsa germanos compulsi vendundare germanum: ipsa Moysen fugavit, Aaron in fratres excitavit injuriam, Mariam maculavit livore germanam, ac ne multis quod pavet mens, quod visus tremat, quod auditus non capit, ipsum Christum attendit, et pervenit ad sanguinem. Tu. ß. Data. p. 149.

Ad Benedict. ant. Nonne * hic est filius fabri? nonne Mater ejus dicitur MARIA?

Oremus.

Oratio.

Beata et gloriosæ semper Virginis Dei Genitricis MARLE, nos, Domine, quesumus, merita prosequantur, et tuam nobis indulgentiam semper implorent. Per eund.

CANON.

Ex Justiniano Imperatore.

In Confes. recte fidei-ibid. p. 372. pag. 372. anath. 5.

227. Si quis per relationem aut abusivè, Dei Genitricem dicit Sanctam gloriosam semper Virginem MARIAM, aut hominis Genitricem, aut Christotocon, tanquam Christo Deo non existente, sed non propriè et verè Dei Genitricem ipsam confitetur, eo quod ipse qui ante sæcula ex Patre natus est Deus Verbum, in ultimis diebus ex ipsà incarnatus et natus est, talis anathema sit. Tu.

Ad Magnific. ant. Salve radix, * salve porta, ex qua mundo lux est orta.

CANONES

Infra Hebdom. 3. Quadragesimæ. FERIA II.

Ex Concilio Bracarensi Primo. An. 563. Can. 3.—Concil. T. 12. pag. 569.

228. Si quis Filium Dei Domi-

num nostrum, antequam ex Virgine nasceretur, non fuisse, sicut Paulus Samosatensis, et Photinus, et Priscilianus dixerunt, anathema sit. Tu.

FERIA III.

Ex Concilio Lateranensi.
An. 649. *Can. 2.*—*Concil. T. 13. pag. 260.*

229. Si quis secundum Sanctos Patres non confletur propriè et secundum veritatem ipsum unum sanctæ et consubstantialis et venerandæ Trinitatis Deum Verbum è Carlo descendisse, et incarnatum ex Spiritu Sancto et MARIA semper Virgine, et hominem factum..... condemnatus sit. Tu.

FER IV. POST DOM. III QUADR.

Lectio S. Evangelii secundum Mattheum.

LECTIO 1. c. 12.

In illo tempore: Loquente JESU ad turbas, ecce Mater ejus et fratres stabant foris querentes loqui ei. Et reliqua.

Homilia S. Ferrandi Diaconi Cartaginensis.

Ep. ad Anatol.—*Bibl. PP. T. 3 p. 351.*

Omnis ergò faciès voluntatem Dei pater Christi, mater ejus est. Sed MARIA ideò propriè Mater ejus, quia nascendo de eà secundum carnem factus est filius ejus. Multæ mulieres Deum limentes parturiunt Deum Christum mente non carne: sola autem MARIA Deum Christum parturit etiam carne, et ideò sola propriè Mater est Dei, quia nulla alia sic Mater est Dei. Tu. *g. Consolam. p. 149.*

LECTIO 2.

Dicat ergò mihi aliquis, utrum proprius Filius Dei Patris ipse est proprius Filius Virginis Matris, cum fortè non habuit MARIA proprium

filium, quem Deus habet Filium proprium? Sed et MARIA habet proprium Filium, quia genuit, non adoptavit: et illum habuit proprium Filium, quem habet Deus proprium Filium, quia duos filios nunquam fides catholica prædicat. Tu. *g. Tanla. p. 149.*

LECTIO 3.

Restat ergò, ut si Deus Dei proprius Filius, ipse est etiam Matris Virginis proprius Filius, propriè eum generit. Alioquin si propriè non genuerit, nec ille proprius est Filius. Proprius est autem, ergò illa propriè genuit, veruntamen secundum humanitatem, secundum quam potuit Deus nasci. Tu. *g. Dala. p. 149.*

CANON.

Ex Concilio Lateranensi.

Ibid. can. 3. p. 260.

230. Si quis secundum Sanctos Patres non confletur propriè et secundum veritatem Dei Genitricem Sanctam semper que Virginem et immaculatam MARIAM, ut ipse Deum Verbum specialitèr et veracitèr, qui à Deo Patre ante omnia sæcula natus est, in ultimis sæculorum absque semine concepisit ex Spiritu Sancto, et incorruptibilitèr eum gemisse, indissolubili permanente et post partum ejusdem Virginitate, condemnatus sit. Tu.

FERIA V.

CANON.

Ex Concilio Lateranensi.

Ibid. can. 4. p. 261.

231. Si quis secundum Sanctos Patres non confletur propriè et secundum veritatem ipsius et unius Domini nostri et Dei JESU-Christi duas Nativitates, tam ante sæcula ex Deo et Patre incorporalitèr, et sempiternalitèr, quàmque de Sancta Virgine semper Dei Genitricis MA-

RIA corporalitèr in ultimis sæculorum..... condemnatus sit. Tu.
FER. VI. POST DOM. III. QUADR.
Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO 3. c. 19. v. 25.

In illo tempore: Stabant juxta crucem JESU Mater ejus Maria Cleophe et Maria Magdalene. Et reliqua. Homilia Sancti Cyrilli Arch. Jerosolymitani.

Cateches. 7. n. 8.

Ipse Unigenitus Filius Dei, qui tempore cruci secundum carnem adfixus erat, MARIAM videns suisvis ratione carnis Matrem, et Joannem Discipulorum carissimum, ad ipsum quidem ait: Ecce Mater tua: ad MARIAM vero: Ecce Filius tuus: quam debet illa in posterum Joanni exhibere charitatem docens. Tu. *g. Quaratus. p. 149.*

LECTIO 2.

Quibus verbis obliquè expeditur illud quod à Lucà dictum est: Et erat Pater ejus et Mater admirantes: quam vocem arripiunt hæretici ipsum ex viro et muliere natum prædicantes. Tu. *g. O felix. p. 149.*

LECTIO 3.

Quemadmodum enim MARIA Joannis Mater dicitur propter charitatem, non verò quod genuisset, ita JOSEPH Pater Christi dicitur est non ratione generationis (non enim cognovit eam juxta Evangelium, donec peperit Filium suum primogenitum), sed ratione curæ in alendo educandoque collata. Tu. *Beatis. p. 149.*

CANON.

Ex S. Martino Papà Primo.

Ep. 14. ad Theodor. T. 15. p. 42. an. 635.

232. Quisquis beatam super

omnem creaturam et naturam humanam absque eo qui genitus est ex eà, venerabilis semperque Virginem Matrem videlicet Domini nostri non honorat, atque adorat, anathema sit, et in præsentì sæculo et futuro. Tu.

SABB. POST DOM. III. QUADR.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

LECTIO 1. c. 7. v. 11.

In illo tempore: Ibat JESUS in civitatem, quæ vocatur Naim. Et reliqua.

Homilia S. Thomæ Archiep. Valentini.

In Dom. 15. post Pent. Concio. Solent diligenter portæ castelli custodiri et armari, maximè quando vallantur ab inimicis. Porta Virgo: porta mundi et portæ cæli. Porta mundi Deo: portæ cæli mundo. Hæc portæ Domini, justè intrabant per eam. Hæc armis insignita inviolabilibus. Salomon. Sic ut turris David, quæ adificata est cum propugnaculis. Tu. *g. Consolam. p. 149.*

LECTIO 2.

Mille clypei pendent ex eà, omnis armatura fortium. Clypeus est omnibus invocantibus. Armatura omnis fortium. Omnis modus virtutis. Arma nostræ militiæ spiritualia sunt. Psalmus. Præcixisti me virtute ad bellum. In alio Sancto alius et alius modus armaturæ juxta donum Dei et statum illius: in Virgine omnis armatura, omne genus virtutum. Tu. *g. Tanla. p. 149.*

LECTIO 3.

Cum ad hanc portam per Incarnationem appropinquaret Verbum Patris, ecce defunctus efferebatur. Ecce defunctus genus humanum. Et ibant cum eo Discipuli ejus, et turba copiosa. Tum propter miracula, tum propter sanctitatem, tum

propter verborum suavitatem. Tu. *¶* Data. p. 149.

CANON.

Ex Concilio Toletano Decimo Quarto.

An. 684. can. 10.—*Concil. T. 17. pag. 63.*

233. Si quis JESU-Christo Dei Filio ex utero MARLE Virginis nato, aliquid aut divinitatem imminuit, aut de suscepta humanitate subducit, excepta solâ lege peccati, et non eum verum Deum, hominemque perfectum in unâ personâ subsistentem sincerimè credit, anathema sit. Tu.

DOM. IV. IN QUADR.

Semid. 2. Classis.
Invitat. et hymn. ut in Dom. 1. p. 149.

IN I. NOCT.

De libro Tobie.

LECTIO 1. c. 4. v. 1.

Cum Tobias pularet orationem suam exaudiri, ut mori potuisset, vocavit ad se Tobiam filium suum, dixitque ei: audi, fili mi, verba oris mei, et in corde tuo quasi fundamentum construe. Cum acciperet Deus animam meam, corpus meum sepeli, et honorem habebis matri tuæ omnibus diebus vite ejus. Tu. *¶* In omnibus. p. 149.

LECTIO 2. v. 7.

Ex subitanità tuâ fac elemosinam, et noli avertire faciem tuam ab ullo paupere: ita enim fiet, ut nec à te avertatur facies Domini. Quomodo poteris, ita esto misericors. Si multum tibi fuerit, abundantè tribue, si exiguum tibi fuerit, etiàm exiguum libentè impertiri stude. Tu. *¶* Abundans. p. 149.

LECTIO 3. v. 14.

Superbiam nunquam in tuo sensu,

Dom. IV. Quadrages.

aut in tuo verbo dominari permittas, in ipsâ enim initium sumpsit omnis perditio. Quicumque tibi aliquid operatus fuerit, statim ei mercedem restitue, et merces mercenarii tui apud te omnino non maneat. Tu. *¶* Commendemus. p. 149.

IN II. NOCT.

Ex verbis B. Alberti Magni in Bibliâ Mariana. *In libro Tobie.*

LECTIO 4.

Commendatur in beatissimâ Virgine MARIA post Deum largitas summa. Quomodo poteris, ita esto misericors, omnibus misericordiam te implorantibus præstando: si multum tibi fuerit, quia gratiâ es plena, Domina quâ et terræ abundantè tribue, sicut decet dare Regnam omnium creaturarum: si exiguum, libentè impertiri stude. Voluntas à Deo pensatur, non quantitas. Tu. *¶* Quæramus. p. 149.

LECTIO 5.

Item commendatur in ipsâ post Deum humilitas summa. Superbiam in tuo sensu, id est, in mente, aut in tuo verbo, necdum factio, dominari non permittas. Si tamen sit, tamen non regnet. Ipsa enim nunquam motum superbiæ habuit, sed post Deum excellentissimè humilis fuit. Tu. *¶* O Felix. p. 149.

LECTIO 6.

Item in ipsâ commendatur post Deum facilitas præcipuè in servitorum sibi impensorum festinantissimâ, et superabundantissimâ retributione. Quicumque tibi aliquid operatus fuerit, o MARIA, sive justus, sive peccator ad laudem et honorem tuum, ac Filii tui, statim ei mercedem restitue regalitèr, quia Regina es: abundantè, quia diuissima es: et merces mercenarii tui

Dom. IV. Quadrages.

apud te non remaneat. Tu. *¶* Beatis. p. 149.

IN III. NOCT.

LECTIO 7. c. 13. v. 45.

In illo tempore: Dixit JESUS Discipulis suis: simile est regnum cœlorum homini negotiatori quærenti bonas margaritas. Et reliqua. Homilia S. Tomæ Arch. Valentini. *Concion. in præsent. B. V. M.*

Præliosa nostra margarita nec levitèr, nec novitèr, nec fortuito inventa fuit, sed à sæculo electa, ab Altissimo præcognita, et sibi præparata, ab Angelis servata, à Patribus præfigurata, à Prophetis promissa: Dices: si præcognita, quomodo inventa? si nunquam perditâ, quomodo inventa? Ideo fortè quis dicet: non sic intelligendum. Inventâ, quasi inventâ sit: sed inventâ idem sit ac præmeditata, excogitata, adinventâ. Tu. *Consolamini. p. 149.*

LECTIO 8.

Nam inter Dei admirabiles inventiones, de quibus Isaias: notas facile in populis, narrate adventiones ejus: una mirabilis Virgo. Nam dic: quid admirabilis, quid magis novum, quàm margarita ex cœno, quàm mulier amicta soles, quàm femina in utero habens Deum? Creavit Dominus novum super terram. Omnia novitate plena. Gignit sine viro, parit sine dolore, Mater et Virgo: Mater æterni, Mater sui Patris, sui factoris. Homo natus est in eâ, et ipse fundavit eam Altissimus. Magna igitur inventio Virgo. Tu. *¶* Tanta est. p. 149.

LECTIO 9.

Sed si inventa in ordinario sensu

exponas, non repugnat. Perditâ enim fuit illa jinnocentia, illa puritas ab Adan, candor ille margaritæ perditus est per peccatum. Aliàs omnes similiter sine peccato essent, ut Virgo, et sine fomite. Nunc autem candor perditus, novitèr inventus est in Virgine à mundo. Sed non erat à mundo, erat à Deo. Ideo nunc mundus inventam Dei margaritam restituit Deo. Tu. *¶* Data est. p. 149.

Ad Benedict. *ant.* Inventam hanc pretiosam margaritam tibi, Domine, offerimus: hoc accipe donum tibi gratissimum.

Oremus.

Oratio.

Largire, quæsumus, Domine, puritatem mentis et corporis, ut qui sanctissima Genitrici tuæ devotè famulamur, majestati tuæ in omnibus placere possimus. Qui vivis.

VIII.

MARLE ERGA PECCATORES

CLEMENTIA.

CANON.

Ex S. Gregorio Papâ Primo. *Lib. 1. Ep. 47.*

234. MARIA quantò altior et sanctior tantò clementior et dulcior circa conversos peccatores. Tu. *Ad Magnif. ant.* Quomodo poteris, Virgo potentissima, fac nobiscum misericordiam.

CANONES

Infra Hebdom. 4. Quadrag.

FERIA II.

Ex S. Gregorio Papâ Primo. *Lib. 4. Ep. 47.*

235. Pone finem in voluntate peccandi, et invenies MARIAM, indubitanter promitto, promptiorem carnali matre in tui dilectione. Tu.

FERIA III.

Ex D. Georgio Nicomediensi. *Orat. de exit. B. V.*

236. Habes vires insuperabiles, ne clementiam tuam superet multitudo peccatorum. Nihil tuæ resistet potentiae; tuam enim gloriam Creator existimat esse propriam. Tu.

FER. IV. POST DOM. IV. QUAD.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO 1. c. 8. v. 46

In illo tempore: Dicebat JESUS turbis Judæorum: Quis ex vobis arguet me de peccato? Et reliqua. Homilia S. Thomæ Archiep. Valent.

Conc. in Concept. B. V.
Plenitudo gratiæ nihil spiritualis infirmitatis, nihil imperfectionis in eâ reliquit: adeoque in omnibus bonis eam solidavit, ut vel minimam unquam defectus in eam incidere omnino non posset, nec aliquid quod qualicumque excusationi subiaceret. Tu. §. Consolam. p. 149.

LECTIO 2.

In cæteris Sanctis magnificum habetur, quod à vitis non possint expugnari: in Virgine mirificum videtur, quod à vitis non potuerit vel in modico impugari. Cæteris Sanctis in commune præcipitur, ut in mortali eorum corpore peccatum non regnet: soli Virgini singulariter datur, ut quemadmodum Filii sui, ita nec ejus mortale corpus peccatum momorderit etiã levissimum. Tu. §. Tanta. p. 149.

LECTIO 3.

Adeoque de exterminio peccati in beatâ Virgine MARIA factum creditur id, quod in omnibus Sanctis speratur. Futurum, inquam, sed non in corpore eorum adhuc mortali, sed in corpore eorum jam factio immortalis, quod sanè in Beatâ Virgine supra modum extitit mirabile, et præ cæteris Sanctis om-

nibus fuit singulare. Tu. §. Data. p. 149.

CANON.

Ex S. Anselmo Ep. Cantuariensi. *In Deprec. ad Virgin.*

237. O beata fiducia, ô tutum refugium. Mater Dei est mater mea! Quæ certitudine igitur debemus sperare, quoniam salus de boni Fratris, et piæ Matris pendet arbitrio? Tu.

FERIA V.

CANON.

Ex S. Bernardo Abbate. *In Salve Regina.*

238. Divinæ pietatis abyssum cui vult, quando vult, et quomodo vult Diva Virgo creditur aperire; ut nemo tam enormis peccator pereat, cui Sancta Sanctorum patrocini suffragia præstat. Tu.

FER. VI. POST DOM. IV. QUAD.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO 1. c. 19. 25

In illo tempore: Stabant juxta crucem JESU Mater ejus, et soror Maris ejus Maria Cleopæ, et Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia S. Siricii Papæ. *Ep. 7. Ad Anys. et Eps. Illysir.*

Ubi est illud quod scriptum est, dicente Domino ad Matrem de Joanne Evangelista: Mulier, ecce filius tuus: et rursum ad Joannem de MARIA: Ecce Mater tua? Quid sibi vult, quod cum in cruce Dominus positus peccatum mundi tolleret, pronuntiavit etiã de integritate maternâ? Aut quid aliud dicitur, nisi ut claudat ora sua perfidia, et obmutescat, ne Matrem Domini alio quo audeat temerare convicio? Tu. §. Queramus. p. 149.

LECTIO 2.

Testis est ergo idem arbiter, idem

materni pudoris assertor, quod desponsata fuerit viro tantummodo JOSEPH, nulla tamen conjugalis coitus consuetudine tori jura cognoverit. Neque enim suscepturam ex JOSEPH filios à viri consortio separare voluisset. Sed si hoc parum est, addit testimonium Evangelista dicens: quod suscepit eam Discipulus in sua. Nunquid ergo divorcium fecit? Nunquid à viro abduxit, atque abstulit? Tu. §. O felix. p. 149.

LECTIO 3.

Ergo qui hoc legit in Evangelio, quomodo quasi naufragus titubat et fluctat? Hoc ergo testimonium Filii est de Matris integritate, hæc MARIE locuples integri pudoris integritas, hic totius finis consummationis. Denique hoc dixit, et emisit Spiritum consummans omne mysterium fine pietatis. Tu. §. Beatis. p. 149.

CANON.

Ex S. Bernardo Abbate. *Sen. de Aqueed.*

239. Queramus gratiam, et per MARIAM queramus, quia qui quærit, invenit, et pulsanti aperitur. Tu.

SABB. POST DOM. IV. QUAD.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO 1. c. 19. 3

In illo tempore: accesserunt ad JESUM Pharisei tentantes eum et dicentes: si licet homini dimittere uxorem suam, quæcumque ex causâ. Et reliqua.

Homilia S. Isidori Archiep. Hispaniensis.

De Eccl. Offic. l. 2. c. 18.

Quæ sit sacræ Virginitatis integritas, vel à quo tam Sancti propositi studium sit exortum, breviter

intimabo. Quantum enim ad vetus Testamentum attinet, Elias, Jeremias et Daniel castitatis et continentiæ bono primis studuisse noscuntur. Tu. §. Consolamini. p. 149

LECTIO 2.

Quantum verò ad novum, virorum Virginum caput est Christus: feminarum Virginum caput est MARIA. Ipsa earum Auctrix, ipsa Mater nostri capitis, qui est Virginis Filius, et Virginum sponsus. Tu. §. Tanta. p. 149.

LECTIO 3.

Indè agmina virorum et puellarum Sanctorum, indè sectatores et sectatrices perpetuæ continentiæ pulverant... cœlestem atque angelicam vitam in terrenâ mortalitate meditantés, atque in carne corruptibili incorruptionem perpetuam retinentes, quibus cedit omnis fecunditas carnis, omnis pudicitia conjugalis. Tu. §. Data. p. 149.

CANON.

Ex S. Bonaventura Episcopo. *In Spec. B. V. c. 3.*

240. O MARIA! peccatorem toti mundo despectum materno affectu complecteris, nec deseres quosquæ miserum Judici reconcilies. Tu.

VI.

TEMPORE PASSIONIS:

SEU

VITA DOLOROSA

B. MARIE V.

quæ totum Passionis Christi tempus complectitur.

SABBATO PASSIONIS.

AD VESPER.

Psalmi et ant. ut in Vesp. Sabbati.

CAPITULUM. Bar. 1. 20

Exui me stola pacis, indui autem me sacco obsecrationis, et clamabo ad Altissimum in diebus meis.